

Mazurek (*Passer montanus*)
Wróbel mazurek, wróbel polny
Tree sparrow, Moineau friquet, Feldsperling

Często mylony z samcami wróbla – wyróżnia go barwniejsze upierzenie, oraz charakterystyczna czarna plamka na białym policzku. Jest także trochę mniejszy niż wróbel – długość ciała wynosi 13,5 cm – 14,5 cm. Jego waga waha się między 22 g a 25 g. Samiec i samica mazurka nie różnią się od siebie poza wielkością plamki policzkowej. Tworzy bardzo duże stada – nawet do 1000 osobników, przemieszczając się po bliższej i dalszej okolicy, w większości jest jednak osiadły. Sezon lęgowy rozpoczyna pod koniec kwietnia. Gniazdo wyścielone piórami buduje w niezbyt głębokich dziuplach, pod dachami, w budkach lęgowych, w szczelinach zabudowań. Pierwszy lęg zawiera 5 – 6 jaj, kolejne już mniej (do trzech złożzeń). Wysiadywanie trwa 13 – 14 dni, pisklęta pozostają w gnieździe przez około 17 dni, później pozostają pod opieką jeszcze przez około dwa tygodnie, zajmuje się nimi samiec. Pokarm stanowią nasiona traw, bylic, rdestu ptasiego, podczas lęgów przeważają owady i ich larwy. Wraz ze zmianą rodzaju pokarmu zmienia się kształt dzioba – gdy zjadają owady - jest wyraźnie dłuższy i cieńszy, zimą staje się grubszy.

Ciekawostki:

Najdłużej żyjący w niewoli wróbel miał 23 lata. Zazwyczaj nie lata dłużej niż kilka minut, często przysiada aby odpocząć. Gdy ma około 2 miesięcy rozpoczyna pierwsze pełne pierzenie, stając się podobny do ptaka dorosłego.

Fot. P. Śnigucki - mazurek

Pokarm: drobne ziarna, owady i pączki roślin.

Waga:
25 g – 30 g

Rozpiętość skrzydeł:
21 cm

Ilość jaj:
5 - 6 sztuk, kolejny lęg do 3 sztuk

Okres wysiadywania jaj:
13 – 14 dni

Najlepszy czas do obserwacji:
Zima, wczesna wiosna

Fot. P. Śnigucki

PTAKI

Parku Krajobrazowego
“Dolina Baryczy”

WRÓBEL

„Poglądy autorów i treści zawarte w publikacji nie zawsze odzwierciedlają stanowisko WFOŚiGW we Wrocławiu”

Publikacja dofinansowana ze środków
Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej we Wrocławiu

Dolnośląski Zespół Parków
Krajobrazowych
ul. Puszczykowska 10,
50-559 Wrocław
www.dzpk.pl
Wrocław 2017

Wróbel (*Passer domesticus*)

House sparrow, Moineau domestique, Haussperling

Łacińska nazwa tego ptaka pochodzi od słowa „passer” i oznacza wróbla, zaś słowo „domus” oznacza dom, czyli jest to wróbel domowy. Ponieważ jest niezwykle pospolity i znany przez wszystkich – do jego wielkości odnosi się często wielkość innych polskich ptaków podczas porównywania lub przy ich opisywaniu. Długość krępego ciała wynosi od 14 cm do 16 cm. Ma stosunkowo dużą głowę z mocnym dziobem. Samiec wyraźnie różni się od samicy, wierzch ciała jest barwy brązowej, z ciemnymi paskami, zaś spód jest szary. Samice mają szarobrązowe upierzenie z paskowanym grzbietem. Sezon lęgowy trwa od kwietnia do sierpnia. Jest ptakiem monogamicznym – żyje w długotrwałych związkach. Gniazdo mające postać kuli z bocznym wejściem budują samiec i samica – w szczelinach budynków, pod dachówkami, tuż nad poziomymi rynnami albo w budkach lęgowych, na wsiach korzystają z dolnej części gniazd bocianich a nawet zajmują gniazda oknówek.

Materiałem jest słoma, trawa, kłocza perzu, sznurki, kawałki materiału a nawet papier, wyściółka to pióra. W pierwszym lęgu może być aż 6 jaj, w kolejnych poniżej 3 sztuk. Wysiadywanie trwa 13 – 14 dni, pisklęta przebywają w gnieździe około 17 dni, gdy je opuszczają, są jeszcze karmione przez rodziców przez około dwa tygodnie.

Fot. P.Śnigucki

Gdy samica przystępuje do kolejnego lęgu, wcześniejszym potomstwem zajmuje się samiec. Młode ptaki przebywają w stadach, razem nocując i zdobywając pokarm. Gdy lato się kończy łączą się w grupy z osobnikami dorosłymi. Pożywienie to przede wszystkim nasiona, zwłaszcza zbóż, także dzikich roślin zielnych. Wczesną wiosną zjadają pączki roślin, później także owady. Młode karmione są owadami i ich larwami. Ostatnie badania wskazują, że ilość wróbli w naszym kraju znacznie spada – spowodowane jest to ocieplaniem budynków skutkujące znikaniem miejsc lęgowych oraz zmianą sposobu produkcji rolnej, w tym hodowli na wsiach. W miastach zagrożeniem są dla nich sroki i koty polujące na młode osobniki.

Fot. P.Śnigucki - wróble

Fot. P.Śnigucki